

2,7%

a pályakezdők
munkanélküliségi aránya
a képzésterületen

9

oktató intézmény
a képzésterületen

„A JÓ JOGÁSZOKRA ÓRIÁSI SZÜKSÉG VAN”

„Hallgatóink csak horrorisztikus magasságú pontszámok mellett juthatnak állami ösztöndíjas helyhez” – mondja **SZABÓ ISTVÁN**, Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának dékánja, aki nincs meggyőződve arról, hogy az ösztöndíjas helyek adminisztratív szétosztása a legsikeresebb megoldás a vidéki jogi karok helyzetének javítására.

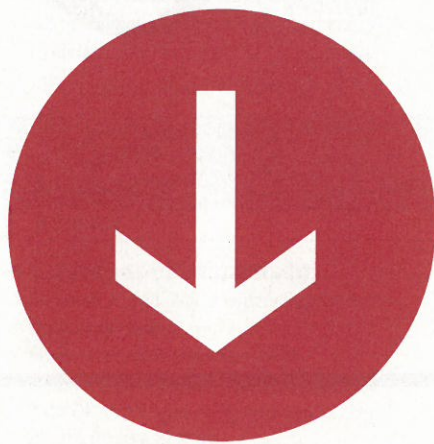

TURY GERGELY

HVG: Hosszú idő után először volt jelentős különbség a budapesti és a vidéki jogi karok felvételi pontszámai között az állami finanszírozású jogász szakokon, vidéken nagyon alacsony ponttal is be lehetett kerülni állami támogatású képzésre, Budapesten ez magas pontszámok mellett is csak keveseknek sikerülhetett. Mit üzen ez ön szerint a jelentkezőknek?

SZ. I.: Inkább úgy fogalmaznék, hogy nem régóta, hanem sohasem volt még ekkora pontkülönbség. Több mint harmincöt éve kísérem azt figyelemmel, de ilyen mérvű eltérésekre nem emlékszem. Az állami ösztöndíjas helyeknek ez a típusú elosztása nem csupán vidék-főváros re-

lációban vet fel kérdéseket, hiszen a két csoport belső versenyébe is mélyen beavatkozik. A vidékről elvándorlás mérséklése érthető és általunk is tolerált cél, de hogy az ehhez választott eszköz a leginkább tökéletes, arról nem vagyok meggyőződve. A kialakított rendszernek mindenképpen negatívuma, hogy a fővárosi illetékességű, tehát helyben továbbtanuló hallgatóink is csak horrorisztikus magasságú pontszámok mellett juthatnak állami ösztöndíjas helyhez. Sokszor szinte elkeserítő azoknak a fiataloknak a küzdelmét látni, akik erre pályáznak. Emiatt „a Mit üzen ez ön szerint a jelentkezőknek?” kérdést is nehéz megválaszolni. Magam is a szülővárosomban (Miskolcon)

szereztem a jogi diplomámat, s nem is költöztem a fővárosba, hanem ingázom. Úgy érzem, mindkét problémára megfelelő rálátásom van. Arra is, amit az intézkedés meg akar oldani, s arra is, amit a választott megoldás negatív mellékhatásként előidéz. Bízom abban, hogy sikerül olyan kompromisszumot találnunk, amely a kívánt cél elérése mellett lényegesen kevesebb hátrányt okoz.

HVG: A jogász szak évről évre a legnépszerűbbek közé tartozik, nem változtat ezen az sem, hogy a kormány inkább a műszaki és a természettudományos képzések felé terelné a hallgatókat?

SZ. I.: Meggyőződésem, hogy ezt a több mint két évtizede töretlen kormányzati célt nem értékítélet, hanem haszonelvűség vezérli. Megvannak a számítások, hogy a társadalom, a gazdaság stb. egészséges fejlődéséhez a különböző szakterületeken hány szakemberre van szükség. Ha a felsőoktatásban részt vevők aktuális összetétele nem ezt a képet mutatja, akkor különböző ösztöndíjakkal próbálnak ezen változtatni. Ez konkrétan a jogászképzést is hátrányosan érinti. Az Igazságügyi Minisztérium azonban a képzés színvonalának megóvása érdekében hathatós intézkedésekre törekszik. Ezek a korrekciók pedig számunkra mindenképpen azt közvetítik, hogy fontosnak tartják munkánkat.

HVG: Ön szerint mi szól mindezek ellenére a jogászképzés mellett?

SZ. I.: Kapcsolódva az előző válaszomhoz, a műszaki és természettudományi képzések favorizálása csupán az egyes hivatások közötti számszerű megoszlást óhajtja befolyásolni. A társadalomtudományi szakemberekre is szükség van, s közöttük a jogász a leginkább sokrétű hivatások közé tartozik. Ennek következtében a hozzá kapcsolható ismeretanyaggal nem csupán a klasszikus

210 916

forint a bruttó
pályakezdő-átlagfizetés
a képzésterületen

SZEMÉLYISÉGEMHEZ ILLŐ PÁLYA

„E légedett vagyok” – mondja **RESZEGI MÁRTON JÓZSEF**, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának nappali jogászképzésének elsőéves hallgatója.

TURY GERGELY

HVG: Miért éppen ezt az egyetemet és szakot választotta?

R. M. J.: Elsősorban a humán beállítottságom, az irodalom és a történelem iránti érdeklődésem miatt, másrészt pedig azért, mert a személyiségemhez illő pálya. Mivel általános és középiskolai éveimet is az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Iskolában és Gimnáziumban töltöttem, fontosnak tartottam, hogy az ELTE jogi karán folytassam.

HVG: Milyennek látja az oktatás minőségét?

R. M. J.: Az első néhány hónap tapasztalatai alapján elégedett vagyok. Elsőévesként csoportokba osztanak minket, így az összes órán ugyanazokkal veszünk részt, ami nagyban elősegíti összetartó közösség kialakulását. Ehhez hozzájárul a mentorprogram is, amely során már felsőéves

hallgatók egyengetik a beilleszkedésünket. A képzés fontos eleme a gyakorlatorientáltság.

HVG: Milyen gyakorlati lehetőségeket, kapcsolatokat kínál az intézmény?

R. M. J.: A karon számos külföldi tanulmányi lehetőség áll nyitva a hallgatók előtt, amelyek közül a legnevesebb az Erasmus-ösztöndíj-program. Több felsőéves hallgatótársam az egyetemi tanulmányai mellett gyakornokként, a kötelező szakmai gyakorlat keretein kívül dolgozik, például budapesti ügyvédi irodákban, így még egyetemistaként megismerkedhet a szakma gyakorlati oldalával. Hasonló lehetőségekkel én is szeretnék élni. Az intézmény erős hangsúlyt helyez az egyetemi élet más területeire is. A karon több tudományos diákkör mű-

jogász hivatások (igazságszolgáltatás, közigazgatás) láthatók el, hanem a magánzférában is jól hasznosíthatók. Ezért minden humán érdeklődő fiatal számára nyugodt szívvel ajánljuk. Nálunk az egyik legalacsonyabb a pályaelhagyók száma, végzett hallgatóink nagy többségben megtalálják a számításukat. Még az önköltséges képzés is jó befektetés, később bőven megtérül.

HVG: Az elmúlt években sok kritika érte a jogászképzés színvonalát, elsősorban a gyakorlati tudást hiányolták. Mennyiben érzi jogosnak a kritikát?

SZ. I.: Az interjú a pályaválasztás előtt állókhoz szól, s úgy értelmezem, vajon a minket választóknak tudunk-e színvonalas képzést nyújtani. A kritikákat pedig nem az elmúlt évekhez, hanem inkább évtizedekhez kötném, hiszen az a felsőoktatásba belépők jelentős bővüléséből ered, ami a 90-es évek első felére, középre datálható. Ezzel a változással a jogi karok nem adták fel a régi oktatási struktúrájukat, például a létszámnövekedés ellenére a kiscsoportos foglalkozások töretlenül megmaradtak. Mi különösen törekszünk arra, hogy a hallgatókkal a közvetlen kapcsolattartás is megmaradjon. A színvonal mérésénél a végzett jogászok felkészültsége is fontos mutató-

szám, ahol igyekszünk megfelelő felkészültséget nyújtó, de nem teljesíthetetlen követelményeket szabni. Oktatóink között számos gyakorló jogász van, így gyakorlati tudást is igyekszünk közvetíteni. Persze olyan felkészültségre, amit a gyakorló jogászok is az egyetem elvégzése után szeretnek meg, nehéz már az iskolapadban szert tenni.

HVG: Ön szerint szükség van nyolc jogi karra?

SZ. I.: Bármelyik megszűnése veszteség lenne a hazai jogászképzés számára, hiszen mindegyik komoly szakmai műhely. Regionális eloszlásuk is egészségesnek mondható, s a három fővárosi karnak is megvan a maga létjogosultsága. A jogászképzés állami támogatásának drasztikus csökkentéséig mind a nyolc kar gond nélkül működött, ez a beavatkozás azonban eltérő változásokat hozott. Egyes karok kifejezetten nehéz helyzetbe kerültek, ezt próbálja tompítani az első kérdésnél érintett ösztöndíjas helyek adminisztratív szétosztása. Ez nem a legsikeresebb megoldás, de valamilyen kiutat találnunk kell. A saját helyzetünkről szólva, mi is erősen belekeveredtünk a regionális felosztásba: fővárosi kar – vidéki kar. A Magyar Katolikus Egyház azonban a Pázmányt nem valamiféle regionális feladatellátási céllal alapította, hanem országos illetékességgel,

ködik, amelyek rengeteg plusz háttértudást adnak a különféle témák iránt érdeklődőknek, és lehetőség van szakkollégiumokba is jelentkezni, amelyek még bővebb tudással és szélesebb kapcsolatrendszerrel ruházzák fel a hallgatókat.

HVG: Milyen tervei vannak a diploma megszerzése utánra?

R. M. J.: Pontos elképzeléseim még nincsenek, de már most különösen érdekelnek bizonyos jogi területek, például a sportjog. Mivel németből és angolból is felsőfokú nyelvvizsgám van, a külföldi elhelyezkedés lehetőségét mindenképpen szem előtt tartom. ■

**KÁROLI GÁSPÁR
REFORMÁTUS EGYETEM**
Állam- és Jogtudományi Kar
<http://www.kre.hu/felveteli>

Tanulmányok

Egyetemünk Állam- és Jogtudományi Kara nagy tradícióval rendelkező jogászképző intézmények méltó örököse. Oktatóink tudományos szempontból magasán kvalifikáltak és nagy gyakorlati tapasztalattal, valamint szakmai elismertséggel rendelkeznek.

A 2021/2022. tanévben nappali és levelező munkarendben az osztatlan jogászképzés mellett továbbra is ajánljuk jogi felsőoktatási szakképzésünket állandó, budapesti helyszínünk mellett immár Nagykorósón is.

Ösztöndíj-lehetőségek

Eötvös Károly Ösztöndíj, Károli Ösztöndíj, Károli Kiválósági Ösztöndíj, Református Ösztöndíj.

Továbbtanulás

Számos szakirányú továbbképzést kínálunk, emellett doktori képzést is biztosít a kar.